

24 Αύγουστου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος (β΄ αἰ.). Κοσμά τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Αἰτωλοῦ († 1779)·
μετάθεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγ. Διονυσίου ἐπισκόπου Αἰγίνης († 1717).

ᾠχος: β΄ – Ἑωθινόν: ΙΑ΄ – Απόστολος: Α΄ Κορ. θ΄ 2-12 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιη΄ 23-35.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 31 Αύγουστου, ΙΒ΄ Ματθαίου.

Απόστολος: Ἑβρ. θ΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιθ΄ 16-26.

Ἐν τούτοις, ἡ πιστή, εὐσεβὴς καὶ σεμνὴ γυναίκα μπορεῖ νά ἱεουργή-
σει, τρόπον τινά, ἀναλώνοντας τὸν ἑαυτό της στό κοινωνικό καί φιλαν-
θρωπικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, παίρνοντας τὴ θέση τῶν διακονισσῶν τῆς
ἀγάπης τῆς Ἀποστολικῆς ἐποχῆς. Μπορεῖ, μέ τὸν τρόπο αὐτό, νά κατα-
στεῖ εὐχρηστο ὄργανο θεοφιλοῦς διακονίας, δίπλα στὸν ὑπεύθυνο ἱερέα
καί ποιμένα, προσφέροντας ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες στό Σῶμα τῆς
Ἐκκλησίας, διατηρώντας τὴ θέση πού τῆς ἀρμόζει στὸν Ἐκκλησιαστικό
ὀργανισμό, ἀλλὰ καί ἐργαζόμενη, παράλληλα, γιὰ τὴν προσωπική της
πνευματικὴ ἀνέλιξη καί τελειότητα. Ἀμήν!

Ἀρχιμ. Ἐ. Οἰκ.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

σέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 12x18 ἑκατ., σελ. 878, μέ μαλακὸ ἐξώφυλλο)

Ἡ φιλοτεχνημένη καί πολυτελὴς παροῦσα ἔκδοση τῆς Καινῆς Διαθήκης ὑπὸ
τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος περιέχει τὴν ἐκπονη-
θεῖσα στὴ νεοελληνικὴ γλῶσσα ἀπόδοση τοῦ ἱεροῦ κειμένου ἀπὸ τὸν Ἑλλογ.
ὁμότιμο Καθηγητὴ Θεολογίας κ. Χρῆστο Βούλγαρη.

Ἐπιπροσθέτως, προηγεῖται ὁ Πρόλογος τοῦ Πανερ. Μητροπολίτου Φανα-
ρίου κ. Ἀγαθαγγέλου, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, καί
κοσμεῖται μέ γραμμικά σχέδια καί ὁλοκληρώνεται μέ τὸ Γλωσσάριο τῶν σπου-
δαιότερων ὄρων καί κατατοπιστικὸς Χάρτης.

Εἶναι σαφές ὅτι ἡ Καινὴ Διαθήκη ἀποτελεῖ τὸ γνησιότερο κείμενο - ὁδηγὸ
τοῦ χριστιανοῦ στὴν πορεία του πρὸς τὴ θέωση· πορεία πού εἶναι ἐνταγμένη
στό σχέδιο τῆς Θείας Οἰκονομίας γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης
Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν
ιερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 73ον

24 Αύγουστου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 34 (3769)

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΙΕΡΩΣΥΝΗΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ἀπευθυνόμενος στοὺς Κορινθίους, ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀπολογεῖται,
προκειμένου νά ἀναιρέσει τίς ὀλέθριες ἐναντίον του συκοφαντίες, πού
διακινούσαν κάποιοι ψευδοδιδάσκαλοι, μέ σκοπὸ νά θίξουν καί νά ὑπο-
βαθμίσουν τὴν Ἀποστολικὴ του ιδιότητα. Τὸν κατηγοροῦσαν γιὰ καπη-
λεία τοῦ ἀποστολικοῦ ἀξιώματος, καθὼς, ὅπως διέδιδαν, ὁ Παῦλος δέν
εἶχε δεῖ προσωπικῶς τὸν Χριστό καί δέν ἐργαζόταν ὡς Ἀπόστολος. Τίς
σκευωρίες αὐτές ἀνατρέποντας, ὁμολογεῖ ὅτι καί τὸν Κύριο εἶδε καί ὡς
Ἀπόστολος ἐργάστηκε, γεγονός πού ἀποδεικνύεται καί ἀπὸ τὴν ὑπαρξη
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κορίνθου, τὴν ὁποία ὁ ἴδιος ἱδρυσε. Ἄν, ὅμως, δέν
ἔκανε χρῆση κάποιων ἀναφαίρετων δικαιωμάτων του, ὡς Ἀπόστολος,
τό ἔπραξε γιὰ νά μὴν ἐμποδίσαι τὴν πρόοδο τοῦ Εὐαγγελίου καί δώσει
ἀφορμὴ κατηγορίας ἐναντίον του καί σκανδαλισμοῦ τῶν ἀδύναμων
ἀδελφῶν.

Ἡ γυναικεία παρουσία στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας

Ἐνα ἀπὸ τὰ δικαιώματα πού ἀπεμπόλησε εἶναι ἡ συμπερίληψη κάποι-
ας ἢ κάποιων γυναικῶν, σεμνῶν καί πιστῶν, στὶς ἱεραποστολικές του πε-
ριοδεῖς, οἱ ὁποῖες θά ἀναλάμβαναν δευτερεύουσες διακονίες, προκει-
μένου ὁ ἴδιος νά εἶναι ἀπερίσπαστα ἀφοσιωμένος στό ἱεραποστολικό
τοῦ ἔργο. Καί αὐτό τό ἔπραξε, γιὰ νά μὴ δώσει ἀφορμὴ κατηγορίας σέ
πονηροὺς καί δαιμονικοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἀναζητοῦν πάντα
ἀφορμὴ γιὰ νά ἀντιδράσουν κατὰ τῶν ἐργατῶν τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἡ ἀναφορά αὐτὴ τοῦ Παύλου στὴ δευτερεύουσα καί διακριτικὴ γυ-
ναικεία παρουσία στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μᾶς παρέχει τὴν εὐκαιρία νά
καταθέσουμε κάποιες σκέψεις σχετικὰ μέ τὴ λεγόμενη ἱερωσύνη τῆς
γυναίκας, περὶ τῆς ὁποίας ἀναπτύσσεται, κατὰ καιροὺς, μεγάλη συζήτη-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. θ΄ 2-12)

Ἡ ἄσκηση τοῦ ἀποστολικοῦ ἔργου

Ἀδελφοί, ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστί. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὥς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; ἢ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται· οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίζομεν; εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπὴν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

ση στὸν χριστιανικὸ κόσμο. Μάλιστα, ἡ συζήτηση αὐτὴ βάλλει, συνήθως, κατὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀρνεῖται τὴν εἴσοδο τῶν γυναικῶν στοὺς κόλπους τῆς ἱερωσύνης, θίγοντας, δῆθεν, μέ τὸν τρόπο αὐτό, τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα τῶν γυναικῶν.

Ἕνας μακαριστὸς Προκαθήμενος εἶχε τοποθετηθεῖ ὑπεύθυνα καὶ καθοριστικά, ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, ὅταν ἡ συζήτηση εἶχε ὀξυνθεῖ πρὶν ἀπὸ μερικά χρόνια. Εἶχε τονίσει χαρακτηριστικά ὅτι «ἡ ἱερωσύνη τῶν γυναικῶν, πού προτείνεται ὡς ἀντίλογος, πολλές φορές, ἀπὸ τὸ φεμινιστικὸ κίνημα, ἀποτελεῖ μᾶλλον ψευδοδίλημμα. Ἡ ἱερωσύνη δὲν ἀποτελεῖ ἀξίωμα κοσμικόν, δὲν θεωρεῖται ἐπάγγελμα, ἀλλὰ λειτουργημα, δὲν εἶναι ἀξίωμα ἐξουσίας, ἀλλὰ προσφορά καὶ αὐτοθυσία. Βεβαίως, ὅλα αὐτὰ δὲν μποροῦν νὰ κατανοηθοῦν μέ τὰ κριτήρια τοῦ κόσμου καὶ τὴν προβληματικὴ τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων. Γιατί μέσα στὴν Ἐκκλησία δὲν ἀπαιτοῦμε θέσεις, δὲν διεκδικοῦμε δικαιώματα. Τὴν Ἐκκλησία τὴ διακονοῦμε προθύμως καὶ ποικιλοτρόπως, χωρὶς νὰ προσμένουμε ἀνταλλάγματα».

Ἡ Παναγία διδάσκει μέ τὴν ταπείνωσὶς τῆς

Θά μπορούσαμε νὰ καταθέσουμε σειρά ἐπιχειρημάτων πάνω στὰ ὁποία στηρίζει ἡ Ἐκκλησία μας τὴ διαχρονικὴ αὐτὴ ἄποψή της, πού σχε-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἡ σφραγίδα πού πιστοποιεῖ τὸ ἀποστολικὸ μου ἀξίωμα καὶ ἔργο εἴστε ἐσεῖς, πού εἴστε μέ τὸν Κύριο. Αὕτη εἶναι ἡ ἀπάντησή μου πρὸς ἐκείνους πού μέ ἐπικρίνουν. Δὲν ἔχομε τὸ δικαίωμα, ἐγὼ καὶ οἱ συνεργάτες μου, νὰ φᾶμε καὶ νὰ πιοῦμε φιλοξενούμενοι ἀπὸ τίς ἐκκλησίες; Μήπως δὲν ἔχομε τὸ δικαίωμα νὰ ἔχομε μαζί στίς περιοδεῖες μας μιά χριστιανὴ γυναῖκα γιὰ νὰ μᾶς περιποιεῖται, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ ὁ Κηφᾶς; Ἡ μόνον ἐγὼ καὶ ὁ Βαρνάβας δὲν ἔχομε τὸ δικαίωμα νὰ μὴ ἐργαζόμαστε; Ποιὸς ὑπηρετεῖ ποτέ στὸν στρατό μέ δικὰ του ἐξοδα; Ποιὸς φυτεύει ἀμπέλι καὶ δὲν τρώγει ἀπὸ τὸν καρπὸ του; Ἡ ποιὸς βόσκει κοπάδι καὶ δὲν τρώγει ἀπὸ τὸ γάλα τοῦ κοπαδιοῦ; Μήπως αὐτὰ πού λέγω δὲν εἶναι βγαλμένα ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ; Ἡ μήπως δὲν τὰ λέγει αὐτὰ καὶ ὁ νόμος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης; Γιατί, πραγματικά, στὸν νόμο τοῦ Μωυσῆ εἶναι γραμμένο: «Νὰ μὴ κλείσεις τὸ στόμα τοῦ βοδιοῦ πού ἀλωνίζει». Μήπως ὁ Θεὸς νοιάζεται γιὰ τὰ βόδια; Ἡ μήπως πράγματι τὰ λέγει αὐτὰ γιὰ μᾶς; Πραγματικά, γιὰ μᾶς γράφτηκε ὅτι ἐκεῖνος πού ὀργώνει τὴ γῆ, πρέπει νὰ τὴν ὀργώνει μέ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ φάγει ἀπὸ τοὺς καρποὺς της, καὶ ἐκεῖνος πού ἀλωνίζει, πρέπει νὰ ἀλωνίζει μέ τὴν ἐλπίδα τῆς συμμετοχῆς στὴ συγκομιδὴ. Ἀφοῦ ἐμεῖς σπείραμε σὲ σᾶς τὰ πνευματικὰ ἀγαθὰ, εἶναι μεγάλο πρᾶγμα νὰ θερίσουμε τὰ ὑλικά σας ἀγαθὰ; Ἄν ἄλλοι χρησιμοποιοῦν τὸ δικαίωμα νὰ μετέχουν στὰ ἀγαθὰ σας, δὲν θὰ ἔπρεπε πολὺ περισσότερο νὰ τὸ κάνουμε ἐμεῖς; Καὶ ὅμως, δὲν χρησιμοποίησαμε αὐτὸ τὸ δικαίωμα, ἀλλὰ ὅλα τὰ ὑπομένουμε, γιὰ νὰ μὴ προκαλέσουμε κανένα ἐμπόδιο στὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τίζονται εἴτε μέ τὴ Θεολογία, εἴτε μέ τὴν παράδοσή της. Θά περιοριστοῦμε, ὅμως, στὸ πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἡ ὁποία κατέχει κορυφαία θέση στὴ συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας, καθότι ἐκπροσώπησε ἐπαξίως τὸ ἀνθρώπινο γένος καὶ κατέστη τὸ δοχεῖο τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐγένε ἀνθρώπος καὶ ἔθεσε τίς βάσεις γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Παρ' ὅλα αὐτὰ, ἡ Ἐκκλησία μας οὐδέποτε περιέβαλε τὴν Παναγία μας μέ τὸ ἱερατικὸ ἢ τὸ ἀρχιερατικὸ ἀξίωμα, οὔτε τῆς ἀνέθεσε ἱεραποστολικὸ ἔργο ἢ τὴν εὐθύνη τῆς πνευματικῆς καθοδήγησης τῶν μελῶν τῆς πρώτης Ἐκκλησίας, ἀλλὰ οὔτε καὶ ἡ ἴδια διεκδίκησε γιὰ τὸν ἑαυτὴς τῆς τέτοια ιδιότητα. Ἡ Παναγία ἐξῆρε στὴν ἀφάνεια, διδάσκοντας μέ τὴ σιωπὴ, τὴ διακριτικότητα καὶ τὴν ταπείνωσή της τόσα μεγάλα καὶ θαυμαστά, ὥστε νὰ ὑμνεῖται καὶ νὰ τιμᾶται ὅσο κανεὶς ἄλλος Ἅγιος στὴ χριστιανικὴ πραγματικότητα ὅλων τῶν ἐποχῶν.